

19. ledna 2020 2. neděle po Zjevení Páně

Introit: Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec. (Zj 22,13)

Píseň: 353 *Aj Pán kraluje*

Modlitba:

Pane Bože,

kraluješ v nebi i na zemi. Zpíváme, věříme. Snažíme se trochu rozumět.

Kraluješ, jsi Pánem. Je to dobře. Tady na zemi se o moc a vliv bojuje, slovy i zbraněmi. Sami taky nechceme patřit mezi ty poslední. Nejbezmocnější. Ty jsi ale, Pane Ježíši, zvolil cestu služby, ponížení, chudoby. Až pak jsi vstoupil na nebesa a usedl na pravici svého Otce. Chceme se od tebe učit. Zkoušet jít tvou cestou. Každý den žít aspoň trochu podle tebe, ježíšovsky. Pomoz nám, prosíme.

Děkujeme, že tady můžeme být. Děkujeme, že se můžeme v neděli zastavit a dát našemu týdnu a vlastně i životu nějaký řád. Seřadit si hodinky. Srovnat se. Uvědomit si, vyznat i vyhlásit, že ty jsi králem.

Slyš ty nás a prosíme, abychom my slyšeli tebe. Amen.

Čtení: Gn 24,10-21 (Žena pro Izáka)

Píseň: 367 *Studně nepřevážená*

Text: Lk 6,12-16

Kázání:

Slovo apoštol (apostolos) je v klasické řečtině doloženo jako označení námořní expedice, zřídka je jím míněn posel nebo vyslanec. V řečtině Nové zákona je pak slovo docela časté, apoštolem je Boží posel a ještě konkrétněji svědek pověřený Ježíšem Kristem. (tolik slovník)

Líbí se mi to přirovnání: Ježíš vysílá svých dvanáct na expedici. Boží expedici. A jakási Boží expedice trvá dál, snad i my jsme její součástí. Kdo jsou ty zástupy lidí kolem Ježíše? Kde se ti lidé berou? Někteří možná na chvíli, jen si ho přijdou poslechnout, prosit o uzdravení, o požehnání dítěte, přicházejí prosit o Boží zásah do svého života. Jiní přijdou ze zvědavosti. Jiné někdo pozve. Pár, možná hodně, jich pozval, povolal sám Ježíš. Několik rybářů, celníka Leviho.

Není jedna správná a jediná cesta, jak se dostat k Ježíši a k víře. Ani teď.

- Neboj se, od této chvíle budeš lovit lidi (řekne Ježíš rybářům – Lk 5)
- Pojď za mnou – slyší celník Levi. (Lk 5,27)
- Pojď a přesvědč se. (říká Filip Natanaelovi Jan 1,45)
- Řekli jsme si, že zkusíme jít v neděli do kostela (řekli jedni, kteří přišli před pár lety sem do sboru)
- Chtěli jsme, aby neděle byla jiná než ostatní dny. (řekli jiní)
- Pozvaly mě kamarádky za školy.
- Zajímala mě historie, četla jsem o husitství a začala hledat nějakou církev.
- Začala jsem chodit na konfirmační přípravu hlavně kvůli mámě. Ale postupně mi to přišlo nějak důležité pro mě samotnou.
- Kde jsem se tady ve sboru vzal/a já? Kdy jsem začal/a číst Bibli, modlit se... kdy a proč jsem se nechal/a pokřtít...

Zástupy lidí kolem Ježíše. Zvědavci, zoufalci, nemocní, uzdravení, hříšníci... učedníci. Ježíš si je zavolá a z nich vyvolí dvanáct, které nazve apoštoly. Vytvoří Boží expedici se zvláštním posláním. Dá se říct, že množina učedníků je široká – ti, kteří se chtějí učit. Z nich někteří (podmnožina) dostanou zvláštní úkol, stanou se apoštoly.

Zvěst Božího království je svěřena lidem. Křehkému a nejistému člověku. Za použití křehkého zranitelného ohebného materiálu – slova.

Jde o hodně. Pán Bůh si pro svůj vstup do světa zvolil lidskou, slabou cestu. V chudobě narozené dítě, potulný kazatel, kolem něj skupina příznivců složená z lidí asi velmi pestrých, spíš obyčejných a ne-mocných. Nejednou si nad nimi Ježíš zoufá. „Kde je vaše víra?!“ „Jdi mi z cesty, satane.“ „Jeden z vás mě zradí.“ „Nevydržíte ani chvíli se mnou bdít?“

Ježíš stráví noc modlitbou. Noc není úplně krátká doba. A není to poprvé, co čteme, že se Ježíš modlí. Nevíme, za co přesně se tu noc modlil. Asi to souviselo s tím, že pak vyvolil oněch dvanáct apoštolů. Modlitba je soustředěnost. Moje já ztichne a míří ke středu, k Pánu Bohu. Svě radosti i bolesti, vzpomínky, otazníky a nejistoty, svou bolest i bolest lidí druhých přináším k tomu, kterého vnímám jako střed, centrum. Možná se Ježíš v tu noc ptá, co má dělat dál. Jak se zvěst o Božím království, o Boží lásce dostane k lidem. A začíná v modlitbě tušit, co udělat. A když už ví, že bude vybráno oněch dvanáct, za ně prosí. Jsou to jen křehcí lidé. Za Petra, Ondřeje... i za Jidáše už teď na začátku prosí... Žehnej, Bože, své expedici. Možná i za nás už tenkrát prosil.

V prvním biblickém čtení ze Starého zákona jsme se setkali s Abrahamovým služebníkem. Ten je pověřen, aby pro Abrahamova syna Izáka našel a přivedl dobrou manželku. Je vyslán do daleké země, odkud kdysi přišli Abraham se Sárrou. Služebník se blíží do neznámého kraje. Bezradně se zastaví u studny a přemýšlí, jak najít tu správnou ženu. Začne se modlit. Možná na náš vkus příliš konkrétně předloží Pánu Bohu svou prosbu i způsob, jak mu Hospodin má odpovědět. „Ukaž mi, Pane Bože, tu pravou tak, že dá napít mně i mým velbloudům...“ Ta modlitba je možná jakýmsi „přemýšlením před Boží tváří“. Racionální úvahy (žena ochotná nabídnout vodu by mohla být tou dobrou manželkou...) se mísí s prosbou o Boží pomoc a požehnání.

Také stáváme před rozhodnutím. Koho nebo co vybrat, která cesta je lepší, co bych měl studovat, kam jet na dovolenou, jak investovat... Jistě, věci nesouměřitelné svým významem a závažností dopadu. A my každý jiný. Ale Abrahamův služebník u studny a Ježíš v noci na hoře jsou dnes pro nás příklady lidí, kteří v rozhodování hledají Boží pomoc. Civilněji řečeno: uvědomují si, že jejich život se děje pod zorným úhlem věčnosti. To, co uděláme, jak se rozhodneme, není jedno (není fuk). Modlitba není přehození odpovědnosti na Pána Boha. Je to snaha svou vůli usměrnit, případně korigovat. Modlitba je také prosba o vhled, o chápání souvislostí. Tak se modlil Šalomoun: moudrost mi, Pane, dávej.

Ježíš se modlí na hoře. Mnoho důležitého se děje na hoře. Mojžíš tam mluví s Hospodinem, dostane tam pak také desatero. Elijášův dramatický zápas s kněžími pohanského Baala se také odehraje na hoře. Jeruzalémský chrám stojí na kopci. Stoupá se k němu vzhůru. (Střešovický kostel je také na kopci.) I pro cestu do země zaslíbené jako takové se používá sloveso stoupat. (Zatímco do Egypta se vždy sestupuje.) Ta cesta do kopce, potřeba jisté námahy, vykročení z rutiny, odpoutání sebe i svého pohledu od země směrem vzhůru – to všechno nějak souvisí s modlitbou, soustředěním, připraveností vnímat Pána Boha.

Po noci modlitby vyvolil Ježíš dvanáct apoštolů. Dvanáct bylo kmenů Izraele. Ježíš i tím počtem navazuje na tradici izraelského lidu. Jsou zástupci všech. Také vyslanci ke všem.

Každý z vyvolených má jméno. (Neshodují se všechna ve všech evangeliích.) My všichni máme před Hospodinem jméno, jsme jedineční. Jsme součástí Boží expedice. (Na konci Matoušova evangelia čteme o vyslání učít a získávat učedníky... rozumím tomu tak, že i my jsme vyslaní, i my jsme tou expedicí.) Věřím, že i za nás se Ježíš přimlouvá.

Vyznání vin, slovo milosti

Píseň: 694 *V království Božím místa dost*

Večeře Páně

Ohlášky, sbírka

Píseň: Svítá 331 *To já, ó Pane můj, půjdu, když mě posíláš*

Přímlovná modlitba

Poslání: Buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám. (Ef 4,32)

Požehnání: Hospodinovo je království i moc i sláva až na věky. Amen.

Píseň: 697 *Moc předivná*